
===== Filistine Ne Yapmalı? =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: 12798

Filistin meselesi kadar kafamı karıştıran bir mesele yok. Kafa karışıklığının sebebi, ortalıkta *müslüman* diye gezen bazı aşağılık kompleksli tiplerin *ecnebi* nezdinde hoş görünmek için *iki tarafa da eşit mesafedeymiş gibi* yapması tarzında bir karışıklık değil. Hamdolsun ne tarafta olduğumu, elimdeki taş olsa hangi tarafa atacağımı biliyorum.

Kafamın karışıklığı *ne yapmalı?* sorusundan kaynaklanıyor.

Şimdi, maksat sadece kanı durdurmak ve adı var kendi yok bir Filistin devleti tesis etmek değil. *Çözüm* dediğimiz, bu bölgede İsrail isimli terör örgütünün kötü bir hatıra haline gelmesi.

Ancak bunun nasıl olacağı hususu, işte orası biraz *karmaşık*. Sair Arapların Gazze'ye yardım etmeyişlerinin temelinde yatan ve üç savaşta, çoğunluk oldukları halde yenilmiş olmalarından kaynaklanan o *yılgınlık* veya *öğrenilmiş çaresizlik* durumunu tahmin ediyorum. 48, 67 ve 73 savaşlarında yenilmiş Araplar için Filistinliler, kendi mağlubiyetlerini hatırlatan ve belki sırf bu sebeple bile, gözden ırak tutmak istedikleri insanlar. İsrail'in karşısında duracak cesaretleri yok, zaten artık yöneticileri de yeterince *satılmış* ve böyle bir cesaret aradıklarını sanmıyorum.

Terörist İsrail nasıl yenilir? Dünyanın güçlü orduları arkasındayken ve kendisi de hayatta kalmak için nükleer ve biyolojik silah kullanmak da dahil, her tür zulmü yapabilecekken, doğrudan, cepheden bir savaşla sonuç almaya çalışmak herhalde üzerinde durulacak bir seçenek değil. Daha doğrusu, bir seçenek olsa bile, Türkiye de dahil etraftaki kimsenin elinde, bu adamların politikalarını değiştirecek kadar güçlü bir ordu yok.

Mamafih müfsid Yahudinin zayıf tarafları da muhakkak var. Hükümetindeki altı yamalı koalisyonundan, vatandaşlarının %20'sinin Arap olmasına, 1980'lerden beri senede 3 milyar dolardan fazla destek veren Amerika'nın artık keseyi küçültmek istemesine pek çok etken mevcut. Zamanımız Batı'nın kurduğu makinanın çarkı olmak istemeyen müslümanların her tür zulme layık görüldükleri bir zaman ve Avrupa ve Batı yönetimleri de Terörist İsrail'in zulmüne bu sebeple razı. Yine de zaman onların aleyhine işliyor, çünkü Batı medeniyetinin kendine çizdiği tüm yollar korku filmlerine çıkıyor. Geleceğe dair bizim kafamız bir karışıksa, onların kafası bin karışık. Biz kurdukları tezgahların sebebi de zaten bu geleceğe güvensizlik, çevre sorunları, ekonomik krizler, güç dengelerinin bir anda değişmesi ve Batı'nın özgürlük ideolojisinin teknoloji karşısında fonksiyonunu kaybediyor oluşu, Batı zihnini daha tedirgin hale getiriyor. Konforunu kaybedeceğinden korkan adamın paranoyası. Yoksa iki kuleye iki uçak çakıldı ve üçbin kişi öldü diye tarihin en büyük *askeri seferine* çıkmazdı.

İslami terörden bu kadar korkuyor olmalarının sebebi de (anladığım kadarıyla) bu. Sadece bilinçli bir *düşmanımız olsun ki, sıkı duralım* anlayışı değil, halklarının bilinçaltından tepen bir kaygı. Dip kaygısı.

Terörist İsrail bu kaygının somut halini temsil ediyor. Onun yıkılması demek, Batı medeniyetinin temsilen iflası demek. Bu savaş o sebeple *herhangi bir savaş* değil.

Terörist İsrail'in nasıl da Batı normlarına uymayan, Birleşmiş Milletler kararlarına saygısız, zalim bir örgüt olduğu gibi şikayetler nedense pek naif, pek manasız. Ne bekliyordunuz? Batı kafası, Jül Sezar'ın *De Bello Gallico* (Galya Savaşı Üzerine) kitabından beri, *barbar ülkeleri işgal etmek ve onları medenileştirmek* prensibiyle çalışır, Yeni Dünya'yı işgal edip, sömürgeciliği icad etmesi bu sayede oldu ve bizim gibi *doğuluların* bunu anlaması sanırım asla mümkün olmayacak. Bugün Terörist İsrail'in yaptığı da sömürgecilik, öldürdükleri çocukların bahanesi olarak *geri kalmış topraklara medeniyet getirdiklerini* öne sürebiliyorlar. Kendilerinin orada yaşamaya daha layık olduklarını, *pis Arapların* roketleriyle konforlarını bozduklarını ve güçlerinin kendilerini *haklı* yaptığını.

Birinci derdimiz, Filistin için ne istediğimizi bilmiyor olmak. İki devlet mi, tek devlet mi? Gayemiz Yahudilerin oradan çıkması mı, yoksa beraber yaşayabilmeleri mi? Ulaşmaya çalıştığımız yere hangi vasıtalarla ulaşabiliriz ve bunlardan hangileri makul, hangileri haklı?

Bu çeşit soruları sormaya başlayınca, Filistin konusunda slogan üretenlerin pek çoğunun aslında ne yapmak istediğimizden bîhaber olduğunu farkedersiniz. Benim bildiğimden değil, ancak bilmediğimi ve asıl derdimizin bu olduğunu tesbit edecek kadar cesaret bile yok. Bu meselede Terörist İsrail dışında kimse ne yapmak istediğini bilmiyor ve bu sebeple hedefine adım adım yaklaşan onlar. Biz sadece savunmada, onların yaptıklarını kınayacak, kızacak, kahırlanacak durumdayız.

Elbette *İsrail'in yok olması* kabilinden *ne istediğini bilme* mevcut ancak İsrail'in yerine bir şey koymadan onun gitmeyeceğini de herhalde herkes az çok anlar. İsrail'in yerine ne konacağını tam olarak bilen, bilmek isteyen kimse var mı?

Zulüm esnasında zalimin elinden kurtulmak o derece şiddetli bir arzu ki, akabinde ne olacağını önemi kaybeder. Bununla beraber savaşları kazananlar da, hedeflerinin farkında olup, bunlara nasıl erişebileceğini bilenler.

Filistin'in nasıl bir ülke olacağı konusunda bir *hayal birliği* yok. Seküler mi olacak, din devleti mi, Yahudilerin yaşamasına izin mi verilecek, yoksa *iki devletli çözüm* dedikleri cinsten, pratikte İsrail'e her şekilde bağımlı bir devlet mi? İnsanlar akan kanın durmasının en kısa yolunun ne olduğunu düşünüyor ancak hayatta kalanların nasıl yaşayacağı meselesinin üzerinde durmuyor. Akan kanın durmasının yolu da hayatta kalanların ne olacağına karar vermek.

Bu hayal birliğinin yokluğu, sair müslüman devletlerin Filistinlileri yalnız bırakmasına da sebep. Terörist İsrail'in neden bu kadar acımasız bir zulüm uygulayabildiğinin cevabı da biraz bu. Etrafındaki devletler, Ürdün olsun, Mısır olsun, Suriye olsun, Terörist İsrail'e düşman gözükmekle beraber Filistinlilerin *uzak bir ihtimal de olsa* kurtulmasını istemiyor. Hem Terörist İsrail onlarla uğraştıkça,

---

kendilerine sıra gelmeyeceğini, hem de kendi rejimlerinin tartışma konusu yapılmayacağını az çok tahmin ediyor olmalılar.

İkinci mesele *düşmanı* tanımıyor olmamız. Memlekette adam gibi Arapça bilen kimse bile azken, İbranice bilip kıvranımlarını onlardan daha iyi bilecek kimsemiz yok. İsrail'in herhangi bir köyünde, son seçimde hangi partiye kaç oy çıktığını bilmeden, onları kendilerinden iyi tanımadan, devlet kademelerinde hangi Sefarad hangi Aşkenazla mücadeleye girmiş haberimiz olmadan bu kavgayı yürütemeyiz.

Üçüncü mesele düşmanın da zor durumda olduğunu görmemek. Filistinliler için olabilecek en kötü şeyler zaten oluyor ancak Terörist İsrail için ihtimallerin korkusu büyük. Senelerdir konuşulan *iki devletli çözümün* artık imkansız olduğunun kendileri de farkında, Filistin nüfusu ortadan kaldıramayacakları kadar çok ve işgal ettikleri toprakları ilhak ettikleri takdirde, ülke nüfusunun çoğunluğunun Arap olacağının bilincindeler. Filistinlilere ikinci sınıf vatandaşlık önerse bile bu kaç yıl devam edebilir? Silahlı veya silahsız direniş devam ettiği sürece rahat edemeyeceklerini, hayatlarını asker gibi, her an güvenlik riski altında geçirmenin boğuculuğunun farkına varıyorlar. (İsrail'de doğan Yahudilerin önemli oranda Batı ülkelerine göç etmeye başladığını okudum.) Silahla kazanılamayacak savaşlar vardır ve İsrail'inki böyle bir savaş. Dünyanın en yüksek teknolojik silahlarına da sahip olsalar, vatandaşına huzur veremiyor, onları (elbette farkında oldukları) *toplama kampı seyircisi* konumundan çıkaramıyorsan, ne fayda?

İsrail vatandaşlarının içinde bulundukları bu savaş halinden memnun oldukları söylenebilir. Kazandıkları bir savaşın içinde bulunduklarına inandıkları için, bu savaşın bitmesinden endişe etmedikleri iddia edilebilir. Gazze bombalanırken plastik sandalayelerini alıp, en yakın tepeden seyretmeye çıkanları olduğu söylenebilir. Bununla beraber daimi bir sefer hali, milyonda bir de olsa başlarına düşebilecek bir füze ihtimali yorucudur. Evini son teknoloji güvenlik sistemleriyle de donatmış olsa ve hırsızlığa geleni yakalayacağını da düşünse, eğer ev sahibinin hayatı hırsız yakalamakla geçiyorsa, hayat kayıptır.

Mücadele İsrail'in vatandaşlarını memnun edip etmeyeceği mücadelesi. Onları *bir şekilde* rahatsız ettiği sürece, kazanma ihtimali var.

Dördüncü mesele, acele ediyor oluşumuz. Hepimiz gelecek kıştan önce İsrail'in tepetaklak olmasını arzu ediyoruz ve bu seçeneklerimizi kısıtlıyor. Savaşın uzun soluklu olduğunu, belki yirmi, belki elli yıl sürebileceğinin farkında olmak lazım.

Bu yazıyı gereğinden fazla beklediği, ancak *silecek* kadar kötü bulmadığım için, üzerinde fazla uğraşmadan gönderiyorum. Filistin bir umutsuzluk değil, umuttur, çünkü o savaş kazanmak, diğer tüm savaşları da kazanabileceğimizi gösterir.